

Wijziging Vreemdelingencirculaire 2000 (2006/24)

Besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 19 juli 2006, nr. 2006/24, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Staatsblad 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Staatsblad 2000, 497) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Staatscourant 2001, nr. 10);

Besluit:

Artikel 1

Hoofdstuk C8/Burundi Vreemdelingen-circulaire 2000 komt als volgt te luiden:

Het asielbeleid ten aanzien van Burundi

1 Datum

Deze versie van dit hoofdstuk is vastgesteld op 19 juli 2006.

2 Achtergrond

Dit hoofdstuk bevat het landgebonden asielbeleid voor Burundi. Het landgebonden asielbeleid is een uitwerking van het algemene beleid van C1 tot en met C6 en kan niet worden gezien als een uitzonderingsregeling. De algemene wet- en regelgeving blijft steeds de basis voor de individuele beoordeling van een asielaanvraag.

De beleidsconclusies in dit hoofdstuk zijn mede gebaseerd op het algemeen ambtsbericht van de Minister van BuZa van maart 2006 over de situatie in Burundi (kenmerk DPV/AM-898723). Dit ambtsbericht is vrijgegeven op 19 juni 2006.

Er is besloten tot een beleidswijziging ten aanzien van Burundese asielzoekers. Deze beleidswijziging is neergelegd in een brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer van 19 juni 2006 en houdt in dat het categoriale beschermingsbeleid ten aanzien van Burundese asielzoekers wordt beëindigd.

Voor een beschrijving van de actuele situatie wordt verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van BuZa.

3 Besluitmoratorium

Ten aanzien van asielzoekers uit Burundi is geen besluit genomen in de zin van artikel 43 Vw.

4 Groepen van personen die verhoogde aandacht vragen

4.1 Etnische groepen

4.1.1 Hutu en Tutsi

Op grond van de grondwet van 28 februari 2005, waarin het mandaat en het functioneren van de verschillende staatsorganen zijn opgenomen, is de machtsdeling tussen Hutu en Tutsi binnen het overheidsapparaat vastgesteld op respectievelijk 60% en 40%. Hutu krijgen naar het zich thans laat aanzien onder de nieuwe regering meer kansen dan het geval was onder de door Tutsi gedomineerde overheid. De participatie van Hutu in regering, leger en politie is sinds de vredesakkoorden en de voor Hutu gunstig verlopen verkiezingen toegenomen.

Een belangrijk nationaal probleem is echter nog steeds het etnische conflict tussen de Hutu-meerderheid (85%) en de Tutsi-minderheid (14%). Burundi raakt steeds meer etnisch gesegregeerd, waarbij de Tutsi vooral in de stedelijke agglomeraties te vinden zijn en de Hutu op het platteland. Ook de wijken van de hoofdstad Bujumbura raken steeds meer etnisch gesegregeerd.

Ondanks de verbeterde situatie kan, gezien het gestelde met betrekking tot het nog immer voortdurende etnische conflict tussen Hutu en Tutsi, niet worden uitgesloten dat discriminatie op grond van Hutu- dan wel Tutsi-afkomst nog immer voorkomt. Indien op grond van het individuele relaas blijkt dat de ondervonden discriminatie een dusdanige ernstige beperking van de bestaansmogelijkheden oplevert dat het onmogelijk is om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren, kan betrokkene, met inachtneming van het beleid zoals neergelegd in C1/4.2.5, op grond van artikel 29, eerste lid, onder a Vw in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning.

Bij vervolgingsacties door de burgerbevolking (zoals bijvoorbeeld discriminatie) dan wel door de rebellen-groepering Forces Nationales pour la Libération, dient te worden bezien of bescherming van de Burundese autoriteiten hiertegen soelaas kan bieden. Uitgangspunt is dat het aan betrokkene is om aannemelijk te maken waarom bescherming in het individuele geval niet geboden kan worden. Daarbij dient in aanmerking te worden genomen dat uit het ambtsbericht blijkt

dat het overheidsapparaat, noch de justitiële sector in staat is om aangifte van de meeste misdrijven te behandelen en te vervolgen als gevolg van jarenlange ondercapaciteit. Als de autoriteiten geen bescherming kunnen of willen bieden, kan betrokkene op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, Vw in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

4.1.2 Twa

De Twa is de kleinste etnische minderheidsgroepering in Burundi. Van gerichte vervolging van de Twa is geen sprake. Wel worden zij op allerlei terreinen achtergesteld en gediscrimineerd. Vaak worden zij op economisch, sociaal en politiek terrein gemarginaliseerd. Dit leidt echter niet op voorhand tot de conclusie dat Twa in aanmerking komen voor vluchtelingenstatus. Hiervoor dienen zij op de gebruikelijke wijze aannemelijk te maken dat er sprake is van gegronde vrees voor vervolging. Gelet op de maatschappelijke positie van de Twa kan het invoeren van bescherming van de autoriteiten slechts op basis van concrete aanknopingspunten in het individuele asielaanvraag worden tegengeworpen. Daarbij dient tevens in aanmerking te worden genomen dat uit het ambtsbericht blijkt dat het overheidsapparaat, noch de justitiële sector in staat is om aangifte van de meeste misdrijven te behandelen en te vervolgen als gevolg van jarenlange ondercapaciteit.

4.1.3 Kinderen uit etnisch gemengde huwelijken

Tot 1993 kwamen etnisch gemengde huwelijken redelijk vaak voor, maar daarna nam het aantal snel af. Thans komen nauwelijks meer gemengde huwelijken voor. In 1993 kwamen veel echtscheidingen voor bij gemengde gehuwden, omdat één van de gehuwden zich niet staande kon houden buiten de woonomgeving van de eigen etnische groep. Kinderen van etnisch gemengd gehuwden hebben te kampen met het wantrouwen van de bevolking, omdat men niet weet aan welke kant zij staan. Traditioneel bepaalt de etnische achtergrond van de vader de etnische achtergrond van het kind.

Bij de beoordeling van het asielaanvraag van een kind van gemengde afkomst dient dan ook specifiek acht te worden geslagen op deze afkomst en de problemen die betrokkene op grond daarvan stelt te hebben ondervonden. Het asielaanvraag dient te worden beoordeeld aan de

hand van C1/4.2.5, waarbij de mogelijkheid om bescherming in te roepen, dient te worden bezien in het licht van de kwetsbare positie van kinderen van gemengde afkomst. Daarbij dient tevens in aanmerking te worden genomen dat uit het ambtsbericht blijkt dat het overheidsapparaat, noch de justitiële sector in staat is om aangifte van de meeste misdrijven te behandelen en te vervolgen als gevolg van jarenlange ondercapaciteit.

4.2 Personen die zich geprofileerd hebben als politiek tegenstander van het bewind

Oppositionele groeperingen kunnen in het algemeen vrijelijk opereren, maar worden soms in hun werkzaamheden beperkt door intimidatie door de autoriteiten, vooral op provinciaal en lokaal niveau. Personen die zich als individu niet overeenkomstig de wensen van de overheid gedragen, lopen het risico vervolgd of in ieder geval geïntimideerd te worden.

Personen die stellen actief te zijn geweest voor een oppositionele groepering of de rebellen-groepering Forces Nationales pour la Libération kunnen te vreezen hebben voor vervolging van de zijde van de Burundese overheid. Om op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, Vw in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd, dient betrokkene aannemelijk te maken dat de problemen die hij van de zijde van de Burundese autoriteiten heeft ondervonden vanwege zijn politieke activiteiten, te herleiden zijn tot daden van vervolging, zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag.

(Vermeedelijke) sympathisanten van de rebellen-groepering Forces Nationales pour la Libération kunnen te maken krijgen met arbitraire arrestaties door het regeringsleger en detenties in militaire detentiecentra. Daarbij kan sprake zijn van martelingen en buitengerechtigde executies.

Ook sympathisanten van de Forces Nationales pour la Libération kunnen te vreezen hebben voor vervolging van de zijde van de Burundese overheid in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Om op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, Vw in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd, dient betrokkene aannemelijk te maken dat hij vanwege zijn sympathie voor de Forces Nationales pour la Libération in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten is geraakt, en daardoor problemen heeft ondervonden die als vervolging, zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag, kunnen worden aangemerkt.

4.3 Binnenlandse ontheemden

Nog geregeld trekken groepen binnenlandse ontheemden terug naar hun oorspronkelijk leefgebied in Burundi. Reden is niet alleen een toegenomen vertrouwen in een verbeterde veiligheidssituatie in grote delen van het land, maar ook de angst dat terugkerende Burundese vluchtelingen uit de omliggende landen al het land in gebruik zullen nemen. Dit veroorzaakt veelal spanningen tussen de naar hun plaats van herkomst terugkerende ontheemden, terugkerende Burundese vluchtelingen uit met name Tanzania en al aanwezige burgers.

De situatie van de ontheemden vormt op zichzelf geen reden om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd op één van de individuele gronden van artikel 29 Vw.

4.4 Schenders van mensenrechten

De volgende groepen hebben in Burundi op grote schaal mensenrechten geschonden: het leger, de politie, veiligheidsdiensten en rebellen-groeperingen. Om die reden dient men er in het bijzonder op bedacht te zijn of betrokkene zich mogelijk schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als omschreven in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag.

4.5 Vrouwen

Het normale beleid, zoals onder andere weergegeven in C1/3.3.2, C1/4.2.11 en C1/4.3.3 is van toepassing.

In het nieuwe kabinet van twintig ministers zijn thans zeven vrouwen opgenomen, en voor het eerst in de Burundese geschiedenis is een vrouw benoemd tot voorzitter van de Nationale vergadering. Tevens garandeert de nieuwe grondwet een vertegenwoordiging van 30% vrouwen in de nationale Vergadering en de Senaat.

In Burundi komt seksueel geweld tegen vrouwen evenwel zonder onderscheid naar etniciteit en leeftijd voor. Met name regeringssoldaten, maar ook ongeïdentificeerde gewapende bendes maken zich hieraan schuldig. Het wetboek van strafrecht stelt seksueel geweld en verkrachting van vrouwen strafbaar. In de praktijk wordt verkrachting echter zelden streng bestraft.

Slachtoffers van geweld en verkrachting kunnen, voor zover hun relaas geen aanleiding geeft om op een andere grond de asielaanvraag in te willigen, op grond van artikel 29, onder c, Vw in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning, indien aan de voorwaarden van C1/4.4 wordt voldaan.

4.6 Dienstplichtigen en deserteurs

Het normale beleid, zoals weergegeven in C1/4.2.12 is van toepassing.

Burundi kent een beroepsleger en geen dienstplicht.

Ten aanzien van Burundi heeft zich niet de situatie voorgedaan dat militaire acties in totaliteit door de internationale gemeenschap zijn veroordeeld als strijdig met de grondbeginselen voor humaan gedrag of met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict. Een beroep hierop leidt derhalve niet tot verlening van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd.

5 Traumatabeleid

Het algemene beleid, zoals weergegeven in C1/4.2 is van toepassing.

6 Categoriale bescherming

Uit het nieuwe ambtsbericht blijkt dat de veiligheidssituatie in grote delen van Burundi relatief rustig is, mede door de aanwezigheid van de VN-vredesmacht l'Opération des Nations Unies au Burundi. De aard van het geweld is in deze gebieden niet meer zodanig dat aldaar een categoriaal beschermingsbeleid is geïndiceerd.

Alleen in de provincies Bujumbura Rurale, Bubanza en Cibitoke én in enkele wijken van de hoofdstad, waar de rebellen-groepering Forces Nationales pour la Libération nog actief is, vinden nog regelmatig gevechten plaats tussen het regeringsleger en de Forces Nationales pour la Libération. De hoofdstad Bujumbura ligt in de provincie Bujumbura Rurale. De situatie in deze provincies wordt nog wel categoriaal beschermingswaardig geacht. De relatief rustige delen van Burundi zijn over het algemeen bereikbaar vanuit deze laatstgenoemde onveilige provincies.

Voorts blijkt uit het ambtsbericht dat verschillende VN-organisaties actief zijn in Burundi en dat de UNHCR oordeelt dat de veiligheidssituatie aldaar is verbeterd. Vrijwillige terugkeer wordt door de UNHCR gefaciliteerd.

Zwitserland, België, Denemarken en het Verenigd Koninkrijk kennen ten slotte geen bijzonder toelatings- en terugkeerbeleid voor asielzoekers met betrekking tot Burundi, en achten de terugkeer van uitgeprocedeerde asielzoekers naar Burundi veilig genoeg.

Gezien het vorenstaande is besloten het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van personen afkomstig uit Burundi te beëindigen. Deze beleidswijziging is neergelegd in een brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer van 19 juni 2006. Asielzoekers uit Burundi komen derhalve niet langer op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiël.

Aan personen die afkomstig zijn uit de onveilige provincies wordt een verblijfsalternatief tegengeworpen in de overige delen van Burundi, voorzover zij niet op individuele gronden in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning.

Met betrekking tot vreemdelingen die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd die is verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw, zal een herbeoordeling van de verleende verblijfsvergunning plaatsvinden. Indien deze herbeoordeling niet tot gevolg heeft dat wordt geoordeeld dat de vreemdeling op basis van één van de andere gronden van artikel 29, eerste lid, Vw verblijf toe komt, zal de verblijfsvergunning worden ingetrokken, dan wel de aanvraag om een verblijfsvergunning asiël voor onbepaalde tijd worden afgewezen. Dit geldt overeenkomstig voor de houders van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd die is verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder e of f, Vw en waarbij de verblijfsvergunning van de hoofdpersoon op grond van het bovenstaande wordt ingetrokken. Verlening van een verblijfsvergunning asiël voor onbepaalde tijd zal op normale wijze plaatsvinden indien de geldigheid van de verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd is verlopen voorafgaand aan de beëindiging van het beleid van categoriale bescherming, voor zover de vreemdeling ook aan de overige vereisten voor verlening voldoet.

7 Verdere beleidsconclusies en aandachtspunten

7.1 Vlucht- en/of vestigingsalternatief
Het algemene beleid, zoals weergegeven in C1/3.3.3 is van toepassing.

In voorkomende gevallen kan een vlucht- of een vestigingsalternatief worden tegengeworpen.

7.2 Veilig land van herkomst
Burundi wordt niet beschouwd als veilig land van herkomst.

7.3 Veilig derde land / land van eerder verblijf
Burundi wordt niet beschouwd als een veilig derde land

7.4 Artikel 1F Vluchtelingenverdrag
Het beleid zoals neergelegd in C1/5.13.3 is van toepassing. Voor wat betreft de procedure in 1F-zaken wordt verwezen naar C3/10.14. In C8/4 van dit hoofdstuk is aangegeven ten aanzien van welke groepen sprake zou kunnen zijn van de bedoelde gedragingen. Voor de procedure omtrent getuigen van oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de mensheid wordt verwezen naar C3/10.15.

7.5 Legale uitreis

De kans dat personen ongecontroleerd via het vliegveld van Bujumbura kunnen uitreizen, is gering. Voor de uitreis is een persoonsbewijs (paspoort, identiteitskaart of laissez-passer) noodzakelijk. Een legale uitreis vormt in beginsel een contra-indicatie bij de beoordeling of betrokkene op grond van gegronde vrees voor vervolging in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd.

Een legale uitreis vormt op zichzelf geen contra-indicatie indien de gestelde vrees niet door toedoen van de autoriteiten wordt veroorzaakt.

8 Ambtshalve toets

8.1 Opvangmogelijkheden minderjarigen en bijzonderheden met betrekking tot het beleid inzake amv's

Ten aanzien van amv's uit Burundi kan niet op voorhand worden geconcludeerd dat adequate opvang aanwezig is. De aanwezigheid van adequate opvang dient per individueel geval te worden vastgesteld. Het algemene beleid is van toepassing. Bij de feitelijke terugkeer moet de toegang tot een concrete opvangplaats geregeld zijn, tenzij betrokkene zich zelfstandig kan handhaven.

8.2 Driejarenbeleid

Het algemene beleid, zoals weergegeven in C2/9, is van toepassing.

9 Vertrekmoratorium

Ten aanzien van asielzoekers uit Burundi is geen besluit genomen in de zin van artikel 45, vierde lid, Vw.

10 Overgangsrecht

Het beleid zoals weergegeven in het gelijknamige hoofdstuk van 1 juni 2005 komt te vervallen met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze versie van het hoofdstuk.

Artikel II

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst en treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het is geplaatst.

Den Haag, 19 juli 2006.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, namens deze: de directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken, R.K. Visser.

Toelichting bij Wijziging 2006/24

Het hoofdstuk "Het asiëlbeleid ten aanzien van Burundi" is gewijzigd naar aanleiding van een ambtsbericht van de

Minister van BuZa van 31 maart 2006. Dit ambtsbericht is vrijgegeven op 19 juni 2006.

Uit het nieuwe ambtsbericht blijkt dat de veiligheidssituatie in grote delen van Burundi relatief rustig is, mede door de aanwezigheid van de VN-vredesmacht l'Opération des Nations Unies au Burundi. De aard van het geweld is in deze gebieden niet meer zodanig dat aldaar een categoriaal beschermingsbeleid is geïndiceerd.

Alleen in de provincies Bujumbura Rurale, Bubanza en Cibitoke én in enkele wijken van de hoofdstad waar de rebelengroepering Forces Nationales pour la Libération nog actief is, vinden nog regelmatig gevechten plaats tussen het regeringsleger en de Forces Nationales pour la Libération. De hoofdstad Bujumbura ligt in de provincie Bujumbura Rurale. De situatie in deze provincies wordt nog wel categoriaal beschermingswaardig geacht. De relatief rustige delen van Burundi zijn over het algemeen bereikbaar vanuit deze laatstgenoemde onveilige provincies.

Voorts blijkt uit het ambtsbericht dat verschillende VN-organisaties actief zijn in Burundi en dat de UNHCR oordeelt dat de veiligheidssituatie aldaar is verbeterd. Vrijwillige terugkeer wordt door de UNHCR gefaciliteerd.

Zwitserland, België, Denemarken en het Verenigd Koninkrijk kennen ten slotte geen bijzonder toelatings- en terugkeerbeleid voor asielzoekers met betrekking tot Burundi, en achten de terugkeer van uitgeprocedeerde asielzoekers naar Burundi veilig genoeg.

Gezien het vorenstaande is besloten het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van personen afkomstig uit Burundi te beëindigen. Deze beleidswijziging is neergelegd in een brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer van 19 juni 2006. Asielzoekers uit Burundi komen derhalve niet langer op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiël. Aan personen die afkomstig zijn uit de onveilige provincies wordt een verblijfsalternatief tegengeworpen in de overige delen van Burundi, voorzover zij niet op individuele gronden in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. Voor het overige is het beleid geactualiseerd naar aanleiding van de informatie in het ambtsbericht.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, namens deze: de directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken, R.K. Visser.